

FOTÁ~K - 72

ÁšterÁ½, 27 leden 2015

Poslední dobou (zhruba tak rok a pÁ½) pÁ™icházejí ohlasy z mého okolí, Á¾e ke své situaci fotra pÁ™istupuju tak nÁ¾ jak pesimisticky. Á½e si nedoká¾u vychutnat ka¾dý moment s malým dítětem a pÁ™sobím negativnÁ¾. Inu, Á™ekl jsem si, Á¾ nemám co ztratit (trpÁ¾ivost, dá¾stojnost i radost ze Á¾ivota jsou již dávno v tahu), a proto na zkoušku provedu změnu pÁ™istupu k výkonu rodičovského práva a pÁ™ekopu svoje smutné uva¾ování, které pÁ™etavím na ryze optimističtější plně nadÁ¾e a lásky.

Krok to byl velmi zásadní, a proto si myslím, Á¾e by bylo nasnadÁ¾ se podívat i na to, co si o tom myslí Á€enÁ¾k. PÁ™ikládám úryvek z prvního dne milujícího tatínka a simultánnÁ¾ i úryvky s Á€eÁ¾kova deníÁ¾ku.

5:00 - Jé, Á€enÁ¾ek se vzbudil. To je nádhera. A uÁ¾ takhle hezky brzo, kdy¾ je venku ješ tma. No ten se stoprocentnÁ¾ ta¾ky nemohl doÁ¾kat, tak se samou nedoÁ¾kavostí probudil uÁ¾ takhle brzo. Já jsem tomu jenom rád. Bez tak jsem nespál a celou noc ho sledoval v postýlce, jak spinká. Je to moje zlatíÁ¾ko

5:00 - Tak jsem vstal, co nejdÁ™ív to šlo, abych vytrestal fotra. Jen tak. Rád ho trestám. No ale ten pošuk uÁ¾ byl vzhÁ¾ru a Á¾umÁ¾ na má¾. Podle má¾ na má¾ Á¾umÁ¾ celou noc. BuÁ¾ mu uÁ¾ hráblo a nebo je to pedofil. Obojí je s

5:15 - Samou radostí z toho, Á¾e ten kluk jeden ušatej je uÁ¾ vzhÁ¾ru, jsem si na chvílku vyÁ¾erpáním schrupnul. ProstÁ¾ mi láskou spadla hlava na rants postýlky. MoÁ¾ná, jestli to není tím, Á¾e jsem v noci nespál, ale jak má¾¾u spát, kdy mám tady doma takovýhle malý poklad. Á€enda má¾ naštÁ¾stí po pár minutách vzbudil tím, jak má¾ hladil po hlavÁ¾. O má svého tátu opravdu rád.

5:15 - Tak táta usnul a hlava mu spadla na rants postýlky, kde mi pÁ™iskÁ™ípl ruku. Mlátil jsem do nÁ¾j vší silou, neÁ¾ se koneÁ¾nÁ¾ vzbudil.

5:30 - Beru Á€eÁ¾ka z postýlky a odnáším ho do loÁ¾nice za Natašou, abych se o to malé štÁ¾stí takté podÁ¾lil. Nebudu pÁ™eci sobec. Nataša, patr nÁ¾ v návalu kladných emocí a prýštící sympatie k mé osobÁ¾, má oslovila spoustou vlídných slov, usmála se na má¾ a pak se otoÁ¾ila na bok ode má¾ a usnula. Je to milující osoba.

5:30 - TakÁ¾e táta má¾ donesl za mámou, ta ho nazvala kreténem, pak jí cuknul spodní ret a buÁ¾ omdlela, usnula, nebo umÁ™ela. Nevím. NeÁ™eším. Ka¾dopádnÁ¾ jsem jí vyrval solidní chuchvalec vlasÁ¾ a tím jsem vše uvedl do poÁ™ádku.

5:35 - Á€enda si hraje s vlásky Nataši, takÁ¾e má¾¾u jít do kuchynÁ¾ udÁ¾lat mu poÁ™ádnou a vydatnou porci rants mléka, aby kluk prospíval a vyrostl z nÁ¾ho zdravý jedinec. BÁ¾hem pÁ™evaÁ™ování vody jsem se lehce opaÁ™il, ale to je do AlespoÁ¾ cítím tu lásku, která mi proleptává kÁ¾¾i. Jsem tomu rád.

5:35 - Táta odešel do kuchynÁ¾ udÁ¾lat mi rants chálku. Rants chálku mám rád. To se vÁ¾dycky naperu, co to jde a pak trošku tý rants chálky vybliju. BÁ¾hem vaÁ™ení se táta opaÁ™il, vzekle zaÁ™val a zuÁ™ivÁ¾ zkopnul odpadkoš. Pak Á™ekl, Á¾e se na to všechno má¾¾e vykašlat a chtÁ¾ si jít zakouÁ™it. Cestou na balkon se otoÁ¾il, Á™ekl: "No vlastnÁ¾ jo", nahodil úsmÁ¾v a šel zase vaÁ™it.

7:00 - Nataša odešla do práce. KoneÁ¾nÁ¾ jsme s klukem sami. Nyní se mu má¾¾u naplno vÁ¾novat a Á¾ít jenom pro nÁ¾j. Budu ho rozvíjet, hrát si s ním a dá¾lat rÁ¾zné taškaÁ™ice. Není nic lepšího, neÁ¾ šÁ¾astné a spokojené dítě.

7:00 - Máma odešla a s tátou je nÁ¾co špatnÁ¾. Je nÁ¾jakej divnej. NormálnÁ¾ se svalí na podlahu, brnká si na rty a nebo breÁ¾í. TeÁ¾ tady pobíhá jak šílenec, poÁ™ád mi nutí nÁ¾jaký debilní leporela a hází mi míÁ¾ek. To si jak myslí, Á¾e ten míÁ¾ek budu chytat a házet mu ho zpátky? Tak na to aÁ¾ zapomene.

7:20 - Á€enÁ¾ek je šikovný chlapec. Vzal si z kuchynÁ¾ nÁ¾¾ a propíchl míÁ¾ek, kterým jsem ho rozvíjel. Jsem na pyšný. Není však Á¾as zahálet, je tÁ™eba ho dát na noÁ¾ník a vyÁ¾istit mu zuby.

7:30 - UÁ¾ deset minut sedím na noÁ¾níku. Táta sedí na zemi pÁ™ede mnou a usmívá se na má¾. Je to velice nepÁ™ijemný moment. Je to divný. Podle má¾ je celkem moÁ¾ný, Á¾e za chvíli vytáhne šroubovák, kterým má¾ ubodá a pak ubodá sebe. Fakt na to teÁ¾ vypadá. Mám se bát?

7:40 - Á€enda poÁ™ád sedí na noÁ¾níku a zatím nic. Chce to ale trpÁ¾ivost. On to zvládne. HlavnÁ¾ ho musím povzbudit, aby vidÁ¾l, Á¾e mu fandím a stojím pÁ™i nÁ¾m.

7:40 - Ten šílenec vytáhnul kytaru, a zatímco sedím na noÁ¾níku, svíjí se pÁ™ede mnou v kÁ™eÁ¾i a zpívá nÁ¾jakou odrhovaÁ¾ku. Tady to balím.

7:42 - Á€enda sice do noÁ¾níku nic neudÁ¾lal, ale zato vstal, utíkal do pokojíÁ¾ku a poÁ¾Á¾al Pana Pandu. I tak si zaslouÁ¾í pochvalu. Kluk se sna¾íl a to je hlavní. Není potÁ™eba vyhrát. DÁ¾leÁ¾itá je ta snaha.

7:42 - Zdrhnul jsem do pokojíÁ¾ku a poÁ¾Á¾al jsem Pana Pandu. Tak nÁ¾jak jsem doufal, Á¾e se táta probere, zaÁ¾ne Á™mát já budu spokojený. Místo toho stál ve futrech, dá¾lal: "jééé, šikulka" a tleskal. Ten chlap je asi poznamenanej.

9:00 - Venku jsou hezké dva stupnÁ¾ a je zata¾eno. Je to ideální pÁ™íležitost na procházku. Odchytil jsem Á€endu, který mnou laškoval a hrál na honÁ¾nou, obléknul jsem ho a má¾¾eme vyrazit.

9:00 - Venku je hnusnÁ¾ na poblití a ten pošuk zavelel, Á¾e pÁ¾deme ven. Sna¾íl jsem se mu zdrhnout, abych do tý hrÁ¾y venku nemusel, ale on má¾ dostihnul, oblíknul a fakt jdeme ven. ZaÁ¾inám mít pocit, Á¾e nemám Á¾ádnou vlastní vÁ¾li. Á¾ budu velkej a silnej, tak tátu zmlátím mopem.

9:30 - Venku je opravdu nádhernÁ¾. Jsem tak nabitý pozitivní energií, Á¾e si obÁ¾as pÁ™i tlaÁ¾ení koÁ¾árku zatanÁ¾ím a nebo prozpÁ¾vuju. Á€enda je na tom podobnÁ¾. Takté¾ je v dobrém rozmaru. Jeliko¾ se v koÁ¾árku celý tetelil blahem, vyndal j ho, postavil na chodník a hrál s ním opÁ¾t na honÁ¾nou. Ten kluk tu hru miluje.

9:30 - Kristova noho, to je ostuda. Jdeme po má¾stÁ¾, já jsem v koÁ¾árku a uprostÁ™ed davu, z niÁ¾eho nic, si táta zaÁ¾ne

zpívat a ješcaron;tÄ› se u toho krouťí, jak kdyby mÄ›l úplavici. Doufám, Ä›e nepotkáme nikoho známýho. Táta mÄ› poloÄ›il na zem, takÄ›e jsem okamÄ›itÄ› chtÄ›l zdrhnout, protoÄ›e na takovouhle hanbu já nejsem vÄ›bec zvä›davej. SamozÄ›tmějm hned chytil.

10:30 - Tak jsme doma z procházky. Bylo to inspirativní a s Ä›endou nás to velmi sblíÄ›ilo v rovinÄ› otec-syn.

10:30 - Nejhoršcaron;í procházka na svÄ›tÄ›. Nesnášcaron;ím svýho fotra. Tahal mÄ› parkem, poÄ›tmád mÄ› honil, a kdyÄ› jsem chtÄ›l jít do koÄ›árku, protoÄ›e mÄ› uÄ› to celý zaÄ›ínalo lízt na nervy, tak mÄ› vzal do náruÄ›e a prej, aÄ› mu dám pus Plácnul jsem ho a on mÄ› pohladil.

11:00 - Zavedl jsem na chvílku volnou zábavu. Aby se taky kluk uÄ›il samostatnosti. Budu na nÄ›j ale nenápadnÄ› zpovzdálí dohlíÄ›et, aÄ› se uÄ›í samostatnosti správnÄ›.

11:00 - Táta mÄ› poloÄ›il na zem, postavil se asi dva metry pÄ›tměde mÄ› a zírá na mÄ›. No nevím, co chystá, ale já u toho být nemusím. Vzal jsem si kovovou nabÄ›raÄ›ku a jdu do kuchynÄ› rýt do zdi obrazce. To mÄ› baví.

11:30 - Ä›enda se ani lépe samovolnÄ› rozvíjet nemohl. Hnán svým talentem, vzal si nabÄ›raÄ›ku a zaÄ›al na zdi dÄ›lat umÄ›. Vyrývá krásné obrazce. Ihned jsem sáhnul po fotoaparátu a tyto jsem vyfotil. Jsem znovu na svého syna pyšcaron;ný. Dnes jiÄ› po druhé.

11:30 - Ne. Fakt nevím, co se dÄ›je. Ryju všcaron;í silou do zdi, abych ho našcaron;tval, a on nade mnou stojí, zasnÄ›nÄ› vzdychá a snad si to i fotí. NormálnÄ› mÄ› seÄ›tměve, schová nabÄ›raÄ›ku a já pak musím rýt nÄ›Ä›ím jiným. Takhle mÄ› to nebá Jdu dÄ›lat nÄ›co jinýho.

13:00 - Ä›enda se napapkal a je Ä›as, aby šcaron;el spinkat. PoloÄ›il jsem ho k sobÄ› do postele, hladím ho na bÄ›tmíšcaron;ku a Ä›tmíkám mu pohádku o Karkulce.

13:00 - Jsem šcaron;ílenÄ› ospalej a táta mÄ› prostÄ› nenechá spát. Hladí mÄ› na bÄ›tmíšcaron;e, coÄ› je mi vrcholnÄ› nepÄ›tmíjemný, a vykládá mi o nÄ›jaký nánÄ›, která si spletla vlka s babiÄ›kou. Navíc to moc proÄ›ívá a pÄ›tměhrává to. UÄ› usínám, kdyÄ› tu zaÄ›tměve: "To abych tÄ› lépe vidÄ›la" a v tu ránu jsem vzhÄ›ru.

13:30 - Byla to fušcaron;ka, ale Ä›endu jsem nakonec uspal. ChtÄ›lo to pÄ›tmídat ješcaron;tÄ› o trochu víc lásky a pohádku doplnit o zvukové efekty a mÄ›nit hlasy. Obzvlášcaron;Ä› co se týÄ›e vlka, tam si myslím, Ä›e napodobení jeho hlasu se mi povedlo. No nic. Ä›enÄ›k uÄ› spí, takÄ›e mÄ› Ä›u s chutí a radostí vyÄ›ehlit, vyprat a umýt nádobí. Na svÄ›tÄ› je prostÄ› n

14:30 - Domácí práce jsem sfouknul celkem rychle. KdyÄ› to Ä›lovÄ›k dÄ›lá s radostí, jde mu to lépe od ruky. Ve volné chvílce jsem Ä›endovi sloÄ›il písniÄ›ku o otcovské lásce, takÄ›e se nemÄ›Ä›u doÄ›kat, aÄ› se vzbudí a já mu jí zazpívám

15:00 - Ä›enÄ›k poÄ›tmád ješcaron;tÄ› spí. Já mám ale pro nÄ›j pÄ›tmípravenou písniÄ›ku o otcovské lásce a nemÄ›Ä›u se d aÄ› mu jí zazpívám.

15:15 - Ne, fakt to nejde. UÄ› nemÄ›Ä›u Ä›ekat. Jsem toho plný. ProstÄ› mu jí zahraju, i kdyÄ› spí.

15:15 - No to snad ne. Co to má znamenat? On mÄ› regulérnÄ› vzbudil. A navíc hraje na kytaru a kvílí nÄ›jakou hrÄ›zu. Tak ale teÄ› toho mám dost.

15:20 - Kdyby to nÄ›kdo poÄ›ital (já ano), tak jsem dnes jiÄ› potÄ›tměetí pyšcaron;ný na svého syna. KdyÄ› vidÄ›l, jak táta hra na kytaru, chtÄ›l Ä›enda taktéÄ›. Jsem totiÄ› jeho velký vzor. Vzal mi kytaru a snaÄ›il se zahrát mou písniÄ›ku o lásce mezi synem a otcem. Ješcaron;tÄ› sice není tak obratný v hraní, takÄ›e nejdÄ›tmív pÄ›tměerval dvÄ› struny a teÄ› s kytarou mlátí o z to ale pÄ›tmíjde. Talent ten kluk má.

17:15 - Ach jo, Natašcaron;a pÄ›tmíšcaron;la z práce. Sice tím konÄ›í nášcaron; hezký den otec-syn, ale zase jsme kompletní rodina a na tom se dá taktéÄ› stavÄ›t.

17:15 - Díky bohu. Máma je doma. Hurá. OkamÄ›itÄ› za ní bÄ›Ä›ím a Ä›tmíkám jí, Ä›e táta je rozbitej, Ä›e chci jinýho. Mám oÄ›ividnÄ› moc dobÄ›tmě naladÄ›ná. Vypadá unavenÄ›. NejdÄ›tmív odtrhla tátu, kterež k ní taky pÄ›tmíbÄ›hl a hned ji chtÄ›l objímt mu zavÄ›tměla kytaru do skÄ›tmínÄ›, kdyÄ› se jí snaÄ›ivÄ› snaÄ›il pÄ›tměhrát tu svojí hrÄ›zu, kterou sloÄ›il.

20:00 - Tak a je to tu. BohuÄ›el. Je Ä›as, aby Ä›enda šcaron;el spát. Pokusil jsem se Natašcaron;e navrhnout, Ä›e bude spát s náma, aby nám byl celou dobu nablízku a my se na nÄ›ho mohli spoleÄ›nÄ› celou noc koukat, ale Natašcaron;a se neztoÄ›nila s mou filosofií absolutní positivity, takÄ›e Ä›eÄ›ka odnesla do postýlky.

21:00 - Ä›enÄ›k leÄ›í v postýlce a kouká na mÄ›. PÄ›tměstÄ›hoval jsem se totiÄ› k nÄ›mu do pokojíÄ›ku a nespustím z nÄ›j na mÄ› a já na nÄ›ho. Podle mÄ› jsme si ješcaron;tÄ› nikdy nebyli blíÄ›. Dnes budu opÄ›t celou noc koukat, jak spinká, a pÄ›tmědávat mu pozitivní energii, aby mÄ›l hezké sny. TÄ›měba o tátovi.

21:00 - Krasojízda nebere konce. Táta na mÄ› uÄ› hodinu civí. Bezva. Máma je vedle v pokoji, takÄ›e neuslyšcaron;í moje náÄ›tmíkání, aÄ› mÄ› ten vyšcaron;inutej psychopat udusí pošcaron;tÄ›tměem. Nevím, co se to s ním stalo, ale nelíbí se mi MÄ›l jsem mnohem radšcaron;i, kdyÄ› byl jenom labilní hromádka nešcaron;tÄ›stí, se kterou jsem si mohl dÄ›lat, co se mi zlíbí. Jestli se mi dneska podaÄ›tmí usnout, tak to vypadá na parádní noÄ›ní mÄ›ry. Jestli to tak pÄ›jde dál, tak ze mÄ› vyroste emaÄ›tmě. Dám tomu ješcaron;tÄ› týden a pak uteÄ›u z domu... DOMINIK LANDSMAN<http://fotrur-denik.blog.cz/> (pokraÄ›ování co nejdÄ›tmíve)